

Никита Нанков

ЗА АВТЕНТИЗМА И ДИСТОПИЧНО-УТОПИЧНОТО

Това есе, написано в традициите на Мишел дьо Монтен, разработва по-нататък темата за посткомунистическата култура и литература, започната в есето "Of the Third Sophisticated", публикувано в предишния брой на списанието. Дискутират се 6 проблема, като двата централни са: характерът на дистопично-утопичното и нуждата от съвременна литературна наука, водена не от идеологията, а фокусирана върху екзистенциални проблеми. Дистопично-утопичното е определено като континуум в две части: дистопичното създава продуктивна криза, която поставя под въпрос една норма, докато утопичното предлага една еманципирана алтернатива. Дистопично-утопичното е различно от литературните жанрове на дистопията и утопията. Съвременните литературни изследвания на модернизма и постмодернизма много често се ръководят от идеализма, независимо дали го признават или не. Есето пледира за един нов вид проучвания, които подчертават екзистенциалното. Като пример за такива проучвания се поставя хипотезата, че западният рационализъм базиран на бивалентната логика, създава художествени пространства, базирани на любовен триъгълник. Някои писатели като Достоевски или Чехов се противопоставят на рационализма чрез трансформиране на триъгълното пространство по протежението на поливалентната логика. Есето показва още, че в работите си Алеко Константинов и Никола Вапцаров деконструират подобие на съвременната софистика и предлагат честна и етична алтернатива.